

§ 59. Отъ третьо-то лице на първо-то опредѣленно (а за смѣшени-те и на второ-то неопредѣленно) произхождатъ :

1) Дѣйстви-телно-то причастіе на това исто време , пощо ся приложи на третьо-то лице въи и въшій , както : въи, въивий, въившій; зрѣ, зрѣвий, зрѣвшій; гнѣвѣ, гнѣвѣвий, гнѣвѣвшій; второ-то неопредѣл. ѳзвѣивий, ѳзвѣившій; ѳзрѣвий, ѳзрѣвшій, погнѣвѣвий, погнѣвѣвшій. Исключаватся отъ това правило глаголите, що ся спрягхтъ по първий-а примѣръ въ второ-то спряженіе , защо тамъ първо ся исхвърля окончаніе-то е пакъ тогава ся прилага шій; както : несѣ нес-шій, ведѣ вѣд-шій.*)

*) Има нѣкои глаголы, кои не слѣдвхтъ това правило и различно произвождхтъ причастіа-та, или ги съкращавхтъ; както : отъ творі творивий, вшій, съкращ. творшій, отъ тави, тавивий, вшій, съкращ. тавлѣи и тавлшій ѳ:тавивий-вшій, ѳ:тавлѣи, ѳ:тавлшій; отъ несшій, несъ; чѣгшій, чѣгъ; ѳмшій, ѳмъ; пріимшій, пріимъ; простѣршій, простѣръ; начѣншій, начѣнъ; приствпшій, приствпъ и много дѣдги подевно.